

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do ponedeljka 13. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Res Carinthiacae.

Iz Celovca, 9. oktobra 1890.

Celovski mestni zbor se je torej odločil, pritožiti se pri upravnem sodišči zoper odlok ministerstva notranjih zadev, s katerim se je Celovškemu magistratu ukazalo, da mora vsprejemati tudi slovenske uloge (torej le vsprejemati, ne pa tudi slovenski reševati). Pota pritožbe do najvišje instance, do katere ima po ustavi vsak državljani pravico, mu nečemo kratiti. V tem oziru se Slovenci lepo odlikujemo mimo naših nemških sodeželanov, ki vidijo v vsakem še tako opravičenem pojavu slovenskega narodnega življenja le draženje Nemcev, motenje in kaljenje deželnega miru itd., kakor se že glasijo stereotipni „schlagerji“ naših nemško-narodnih listov à la „Freie Stimmen“.

V zadnji seji tukajšnjega mestnega zbora poročal je dr. pl. Hibler v imenu pravnega odseka o prizivu na upravno sodišče ter je prebral priziv, ki ga je sam sestavil. Ker se je ta priziv v polnem obsegu priobčil v „Freie Stimmen“, podala se nam je ugodna prilika, da dokažemo plitvost, ničnost in smešnost nasprotnih ugovorov.

Pravni odsek trdi, da razsodba ministerstva, da je slovenščina na Koroškem in posebej tudi v Celovci deželno-navadni jezik, ker se tudi v tem mestu 35% prebivalstva poslužuje slovenskega občevalnega jezika, — dejanski ni utemeljena, in pravi, da pred vsem ni resnično, da bi bil tisti jezik, v katerem je bila pisana uloga „katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ od dné 19. aprila t. l., šte. 5405, in poznejši prizivi, na Koroškem sploh ali posebej v Celovci navaden jezik.

„Po razsodbi strokovnjakov,“ pravi nadalje priziv, „in po praktični skušnji je obče znano, da naši koroški Slovenci takoiimenovane nove sloven-

ščine ne govorijo in tudi ne pišejo“. Tako se glasi prvi razlog. Ta se pa naslanja na fikcijo, katera se uporablja samo nasproti Slovincem, da si morata pismeni in ljudski jezik popolnoma jednaka biti. Dočim nikomur ne pride na misel, najmenj Slovincem, da bi terjali, naj se nemške knjige tako pišejo in tiskajo, kakor se govori v Belanski dolini ali pa v Hitzendorfu v Labudski dolini, očita se Slovincem vedno in zopet, da govorijo narečja, ki se ne ujemajo s „takoiimenovano“ novo slovenščino. Zakaj se baš nasproti Slovincem tako dlaka cepi? Ni ga jezika na svetu, v katerem bi se ljudska govorica popolnoma ujemala s pisavo. Isti razlog se je o svojem času uporabil in v gosposki zbornici na dan izvelkel tudi zoper slovenščino na Kranjskem. Na to je dotičnemu kverulantu odgovoril največji slavist Miklošič, ki je, mimogré omenjeno, liberalnega mišljenja, ter mu dobro povedal, da je razlika mej slovenskim ljudskim in pismenim jezikom blizu tolika, kakor na primer mej švabskim narečjem in pismeno nemščino. S tem je bil ta ugovor gledé Kranjske pobit. Zdaj se uporablja za Koroško, pa tudi ne z večjo pravico, kajti vse, kar se tiska za koroške Slovence, tiska se v takozvani novi slovenščini.

Čudno pa je, da ljudje vse dobro razumejo, navzlic temu, da se v šoli le malo slovenščine naučijo. Časnik „Mir“, knjige Mohorjeve družbe, ki šteje na Koroškem do 5000 udov, naznanila c. kr. deželne vlade gledé volitev itd., vse to je pisano in tiskano v pismeni slovenščini. Ali pozna poročevalec kaj tiskanega, kar bi bilo v narečji pisano in za ljudstvo namenjeno? In glejte! Pri odboru Mohorjeve družbe so se že večkrat naročile knjige za tukajšnje zavode (bolnico in jetnišnico), da so se slovenski varovanci oskrbeli z dobrim berilom.

Poročevalec govori tudi o strokovnjakih. S katerimi strokovnjaki je pa govoril? Ali mar misli odpadnika dr. Abujo, ki pri mestnih volitvah v Celovci podpiše oklic z devizo „deutsch und frei“, osem dni pozneje pa pri Bauernbundschem shodu in velikem lovu na kmete Podkloštrom zopet najde in kaže svoje slovensko srce? Ako hoče poročevalec, da se za ozbiljnega šteje, kakor se spodobi za takega, ki se pritožuje do najvišje instance, potem

mora svoje strokovnjake po imenu naštetih in njih mnenje jasno navesti. In kaj pravi praktična skušnja? Ona potrjuje, da govorijo koroški Slovenci narečja, ki se od pismenega jezika toliko razlikujejo, kolikor se nemška narečja razlikujejo od pismene nemščine. Ali je poročevalec mestnega zbora že slišal erdeljske Saksonce ali Alemane mej seboj govoriti? In česa se je pri tem prepričal? Najbrž tega, da jih ni razumel! (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. oktobra.

Češki notranji uradni jezik.

„Deutsche Zeitung“ bavi se z vestjo, da se bode vlada v češkem deželnem zboru izjavila o notranjem uradnem češkem jeziku. Ta židovski list svetuje vladi, da naj bi pri tej priliki samo izjavila, da je z narodnimi koncesijami že pri kraju. Vznemirjeni duhovi se drugače ne pomirijo, ako se vsem ne pojasni, da je prišel drugi čas. Seveda taka izjava bi pomirila Nemce, da bi pa pomirila duhove v Avstriji v obče, tega mislimo, da niti „Deutsche Zeitung“ ne veruje. Vlada se po nasvetu židovskega glasila tudi ne bode ravnala, ker bi sicer zgubila še zaupanje čeških veleposestnikov in bi v češkem deželnem zboru prišla v manjšino z vsemi svojimi predlogi. Pa tudi v državnem zboru bi je slovaški poslanci več ne mogli podpirati in bi se zatorej morala umakniti.

Predsednik Praškemu nadsodišču.

Širi se vest, da pojde v pokoj predsednik Praškemu nadsodišču. Ker je to mesto jako važno, ni čuda, da se vsi listi zanimajo za to, kdo bode njegov naslednik. Želeti je, da pride na to mesto mož, ki bode strogo objektivni, pravičen in bode poznal dobro razmere na Češkem. Govori se mej drugim, da pride za predsednika Praškemu nadsodišču sedanji pravodni minister grof Schönborn, ki bode nekda odstopil, če se sprava razdere.

Dunajski župan — virilist.

V Dunajskem mestnem svetu se je predlagalo, da bi Dunajski župan imel virilni glas v deželnem zboru. Predlog se je izročil posebnim komisiji v pretres. Seveda bode vse sklepanje Dunajskega mestnega zastopa o tem le akademične vrednosti, končno ima odločevati deželni zbor. Ker bo pa v deželnem zboru za to treba dvetretjinske večine, je jako dvomljivo, da bi se omenjeni predlog vsprejel. Pro-

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

I.

(Dalje.)

Nekdaj torej sem stal tam doli v mestu, v dekanjski cerkvi in motril pazuo, ne sicer namazanih podob svetnikov po stenah, temveč vrste ljubeznivih posvetnih obrazkov, klečečih po klopih, v prazničnih oblekah, z molitvenimi knjigami v rokah.

Najedenkrat je obstal moj pogled na jednom iz njih in ni se več odvrnil proč. Ondu je klečala devotka odlikujoč se s krasoto od drugih devotk, kakor večernica od zvezd. Ne vem, kateri stvari bi primerjal živo, svežo barvo njenih ustec, gibajočih se v tihi molitvi, in ljubeznivo rdečico na krasnih licih, polnih dražestij sladkega, čistega devišstva. Bila je baš razcvetela cvetka s še neporušeno čarobo otroške narave. Njena glavica je bila sklonjena nad odprto molitveno knjižico, nenavadno krasno vezano, z veliko zlato spono. Gledala je va njo kakor okamenela molitev, le včasih je kra-

doma zablislil njen pogled pod dolgimi, povešenimi vejicami na stran. Podobna je bila svetnici, a vender je zapeljavala v greh, in vender so se potikali poganski škratci z lokom in strelco okrog njenega tilnika, pogledavali izza gub priproste, a čiste obleke — krasoti sicer vsaka pristojna — in izletavali izza vsakega zlato obrezanega lista, katerega so obrnili nežni njeni prsti.

Ničesar nisem videl, ničesar slišal okrog sebe; samo njo sem gledal, in ko se je zaprši molitvenik, zataknilsi težko zlato spono, prekrižala ter s plahim pogledom na okrog stopila iz klopi, spremljal sem s koprnečim in plahim pogledom ljubeznivi obris njene sloke postave, dokler mi je ni popolnoma zastrla tolpa pobožnikov, valeča se za njo iz cerkve. Zdaj stoprav podal sem se v gosto gnečo, a devotka mi je izginila. Uzrl je nisem niti v cerkvi, niti pred njo.

Odpustite mi, ako vas s temi podrobnostimi dolgočasim. Ako bi jo bili videli, razumeli bi moje naudušenje. Sicer pa vam moram povedati, da sem rojen pisatelj; zagatovljam vas, da bi bil lahko na tem polji žel slave, ako bi me razmere ne bile neprijazno prisilile do surove šablone običajnega kmečkega zanikerneža.

Toda k stvari. Pričakati nisem mogel bodoče nedelje, marveč dan na dan sem stal kakor vitez žalostne postave mej tolpo bab v dekanjski cerkvi in je čakal, dokler mi ni kapelanovo „ite missa est“ razpršilo vseh mojih nadej.

Naposled sem jo v nedeljo zopet našel. Zdaj mi po maši ni ušla. Kakor senca sem je sledil. Šla je z neko zgubano starko, trejalski naklonjeno nad debelim molitvenikom, dokler nista ustopili v nizko, odleglo bajtico, katere pročelje je krasila deska z napisom: „Florijan Ořizka knjigovez.“

Dà, ta Florijan je bil otec in zgubana starka z debelim molitvenikom mati mojega angelja.

Na svojo žalost izvedel sem ob jednom, da sta knjigovez in njegova žena uzora najstrožje pobožnosti, člana vseh družeb rožnega venca v mestu in skrbna odgojitelja svoje jedine hčere, kateri najdražji biser hranita in branita mrčez pokvarjenega sveta. Ali ljubezen mi je udahnila srečno misel.

Podedoval sem po bratu, župniku, majhno knjižnico obstajajočo z večine iz spisov pobožnega obsega. Iz teh sem izbral knjigo z najpobožnejšim napisom in se naglo podal na pot k dragemu knjigovezu.

(Dalje prih.)

tisemitje bodo javaljne glasovali za to, da bi Dunajski župan imel sedež v deželni zboru, dokler bode Dunajski občini na čelu liberalcev.

Vnanje države.

Grof Waldersee.

Govori se, da bode načelnik velikega nemškega generalnega štaba odložil svoje sedanje mesto, in prevzel poveljstvo kacega voja. Grof Waldersee zmatral se je za velicega nasprotnika Rusije. Ko bi šlo po njegovi volji, bi Nemci že davno bili začeli vojno z Rusijo. Njegovo imenovanje načelnikom generalnega štaba je bilo vzbudilo bojazen, da pride kmalu do vojne. Ker so pa drugi faktorji paralizovali grofa Waldersee-ja upliv, se mir ni rušil, in se tudi najbrž še ne bode tako hitro, če bi grof tudi ostal na svojem mestu. Če pa odstopi, bode se pa to vendar zmatrало, da je v Berlinu potegnila Rusiji prijazna sapa.

Grof Pariški in severnoameriški predsednik.

Grof Pariški je dal vprašati v Washingtonu, ali bi ga vsprejel predsednik Harison. Načelnik Zedinjenih držav se pa prihoda francoskega pretenteta ni posebno razveselil in je ukazal odgovoriti, da ga vsprejeti ne more, ker odpotuje po državnih opravilih na zapad. Francoski republičanski listi z veseljem zaznamujejo ta odgovor Harisonov.

Herbert Gladstone in delavci.

Najstarejši sin angleškega državnika Herbert Gladstone je v klubu angleških liberalcev nedavno priporočal, da se politiki bolj skušajo približati delavcem. Minole čase so se delavci prezirali, ali sedaj pa vedno bolj prodira prepričanje, da se veliko socialna vprašanja brez sodelovanja delavcev rešiti ne bodo dala. Sin je s tem govorom pokazal, da bode nadaljeval politiko svojega očeta. Oče njegov se je že večkrat izrekel, da treba delati na to, da tudi delavci pridejo v parlament, ker le potem se bode dalo rešiti socialno vprašanje.

Argentinijska.

Po poročilih iz Argentinijske tamošnje razmere neso najboljše. Mej vojski vlada velika nezadovoljnost. Te dni so se po nekaterih vojašnicah že vršili dogovori, da bi se spuntali. Vlada je to zvedela in takoj v glavno mesto poklicala čet iz provincije, admiral Boldero prevzel je poveljstvo mornarice in ladije so se pripravile za boj. Predsednik se je preselil v neko vojašnico, v kateri je zanesljiv polk. V vseh vladnih krogih zavladal je bil velik strah.

Dopisi.

Iz Ljubljane 6. oktobra. (Občni sbor

„Vdovskega učiteljskega društva.“) Za kranjsko učiteljsko prekoristno društvo „Vdovsko učiteljsko društvo, njega vdov in sirot na Kranjskem“ imelo je svoj občni zbor dne 2. oktobra v mestni dvorani. Ob 8. uri daroval je sv. mašo v mestni farni cerkvi pri sv. Jakobu za ranje ude „Vdovskega učiteljskega društva“ njega predsednik g. prošt A. Jarc.

Ob 9. uri zbralo se je nad 40 udov v dvorani, katere kmalu potem g. predsednik prisrčno pozdravi, otvorivši sejo, ter omenja važnejših dogodkov mej letom pri društvu in poudarja, da je odbor dāl „Osnovo pravil“ na dnevni red, da bi se ona bolj v modernem duhu preosnovala, kakor so se že dvakrat poprej.

Tajnik poroča: Udov je sedaj 81, v teku jednega leta je 16 udov na novo pristopilo. Rednih sej je bilo več, v jedni teh sej je odbor dal nekemu udu 30 gld. podpore, a ta prosi več; o tem bode današnji zbor sklepal, koliko se mu ima še dati. Odbor pozval je tudi ude, da bi se zglasili, kateri so in kateri neso za prenarodbo pravil. Oglasilo se jih je nekaj za, nekaj proti prenarodbi pravil. Tudi o tem bode danes zbor sklepal. — Potem poroča blagajnik g. M. Močnik: Prihodkov je bilo 3404 gld. 31 kr., troškov: 3052 gld. 88 kr. Vse društveno imetje znaša 45.750 gld.

Vdov je bilo podpisanih 10, otrok pa 20. Na dolgu je 52 gld. — Poročilo se vsprejme brez ugovora, ter za pregledovalce računov gg. Armič, Cepuder in Kokalj izvolijo. Učiteljevi vdovi J. J. dovoli se 20 gld, in učitelju Kr. 50 gld. jedenkrat za vselej podpore. — Pri „Osnovi društvenih pravil“ pravi gosp. blagajnik: Časi se spreminjajo, — kar je bilo včasih dobro, to danes ne zadostuje. Pravila so že 30 let stara, spremenila so se v tem času že dvakrat, a spremenilo se je tudi pravno stanje učiteljev mej tem časom. Sedanji predsednik vodi društvo že nad 20 let. — Gosp. Franc Bahovec pravi, da preosnovana pravila nikomur dobička donášala ne bodo, zato predlaga, da se preide o tem na dnevni red. — Gospod Trost pa meni, čemu bi se čas tratil z neslanim debatiranjem, takoj naj se glasuje, ali smo za preosnovo ali ne. — Pri gla-

sovanji je bilo 31 glasov za preosnovo in le 10 zoper. — Na to se preide v posamično razmotrivanje pravil, katere gospod Govekar odstavek za odstavekom bere, in bili so vsi z večino glasov vsprejeti; le 11. paragraf se v tem zmislu popravi, da dobé sirote po smrti očetovej 30 gld. podpore, oziroma 60 gld., in v 12. paragrafu se ima pa izpustiti besede „in nimajo kacega dolga pri društvu.“

V odbor so bili voljeni z večino glasov zopet stari odborniki, gg. Jan. Borštnik, Jarnej Čenčič, Fr. Govekar, Anton Jarc, Mat. Močnik, Andrej Praprotnik, Feliks Stegnar, Ivan Tomšič in Andrej Žumer. — Predsednik zaključi na to zborovanje.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 7. oktobra.

(Konec.)

Obč. sv. dr. Majaron poroča v imenu šolskega odseka gledé šolskega vrta za nazorni in stvarni pouk pri I. mestni petrazredni deški ljudski šoli v Poljskih ulicah in nasvetuje, da se dovoli za napravo šolskega vrta, katerega bode gg. učitelji oskrbovali, 300 gld., za oskrbovanje pa vsako leto 60 gld. Magistratu se naroči, da sklep izvrši. Predlog se vsprejme.

Obč. sv. Valentinčič poroča v imenu šolskega odseka gledé nagrad za vodstvo in pouk na tukajšnjih obrtnih pripravljavnicah pro 1889/90 in nasvetuje, da se dovoli 330 gld., kar obvelja.

Obč. sv. župnik Rozman poroča o mestne nemške dekliske šole vodstva prošnji za zvišanje letne dotacije in nasvetuje, naj bi se ista zvišala na 40 gld.

Obč. sv. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pravi, da on nema ničesar proti povišanju dotacije, a to priliko hoče uporabiti, da osvetli nekoliko delovanje vodij nemških ljudskih šol Ljubljanskih. Pri vsprejemanji ne gleda se čisto nič na to, ali znajo dečki in deklice nemški, Ako se pregleda izdano poročilo c. kr. mestnega šolskega sveta Ljubljanskega, vidi se, da so vsi učenci in učenke zgolj iz Ljubljane in okolice, a že imena kažejo, da so slovenski otroci, ki nikakor ne spadajo v nemške mestne ljudske šole. Tu bi moral vendar mestni šolski svet uplivati na teh zavodov vodje, ki lové le slovenske otroke v nemške mestne ljudske šole, samo, da je število večje in dobe vodje tem večje nagrade. To pa nikakor ne gre in govornik je hotel opozoriti na to, da mestni šolski svet stori svojo dolžnost in se v mestnih nemških ljudskih šolah ne bodo germanizovali slovenski otroci.

Župan Grasselli ugovarja, da bi mestni šolski svet ne bil storil svoje dolžnosti gledé vsprejema učencev in učenk v nemške mestne šole. Prav z veseljem bi g. župan pozdravil in prav hvaležen bi bil, ako bi mu kdo naznanil zakonita sredstva, da se ne smejo nemškega jezika nevesči otroci vsprejemati v nemške mestne šole. A ker jednacega določila ni, morajo se vsprejemati tudi nemščine nevesči otroci v nemške mestne ljudske šole.

Obč. sv. Hribar meni, da je graja, izrečena mestnemu šolskemu svetu popolnoma upravičena. Isti predlagal je v imenovanje samo take osebe, ki sedaj lové slovenske otroke. Vsa velika krivda pa je zvrčati na deželni šolski svet, kajti le ta je izdal ukaz, da se vsprejem nobenega otroka v mestne ljudske nemške šole zavrniti ne sme, naj otrok zna nemški ali ne. To je proti zdravim načelom vse pedagogike in da se tako dela, zadeva krivda le mestni šolski svet, kajti njega naloga je bila, obrniti se s protestom proti ukazu deželnega šolskega sveta.

Župan Grasselli odvrne, da kar se tiče nastavljanja vodij in učiteljev, nema mestni šolski svet drugega posla, nego, da njemu došle prošnje predlaga in sestavi tabelo kompetentov. To je njegov jedini posel. Zoper napolnjevanje nemških mestnih ljudskih šol pa mestni šolski svet ne more ničesar storiti, o tem določuje jedino le deželni šolski svet.

Obč. sv. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pravi, da se oficijalno v deželni šolskem svetu nikdar ni razpravljalo ali pa sklenil ukaz, da se imajo vsprejemati v nemške ljudske šole tudi otroci, ki so nemškega jezika nevesči. Ta ukaz izdal je za hrbtom deželnega šolskega sveta deželni šolski referent.

Obč. sv. župnik Rozman opomni, da je k njemu prišlo samo to šolsko leto do 26 starišev, ki

so hoteli imeti izkaze, da upišejo otroke v nemške mestne ljudske šole. Vsi ti otroci rojeni so v sv. Jakoba župniji, in nobeden ni znal nemški. Ko je župnik Rozman starišem rekel, da otroci v nemški šoli ne bodo uspevali, ker je pouk samo nemški, otroci pa tega jezika ne znajo, in ko je trdil, da se nemščine nevesči otroci ne smejo vsprejemati v nemške šole, bilo je vse zama, kajti trdili so stariši, da se morajo v tej šoli vsprejeti otroci, ki ne znajo nič nemški, da to oni že vedó, da so te šole boljše, da se tam dobe učila brezplačno itd.

Pri glasovanji se povišanje dotacije za nemško mestno deklisko šolo skoro jednoglasno odkloni.

Po nasvetu poročevalca šolskega odseka obč. sv. Valentinčiča dovoli se šolskemu slugi Novaku glede posla pri obrtni pripravljavnici nagrada 21 gld.

Obč. sv. odbornik Hribar poroča v imenu vodovodnega direktorija o razpisu vodovodne naklade po 5 kr. od najemnine. Prej ni kazalo uvesti pobiranja naklade, ker je bil vodovod še v malo hiš upeljan, a sedaj je že upeljan v 460 hiš. Torej nasvetuje vodovodni direktorij, da se prične pobirati vodovodna naklada od 1. novembra t. l., ko se pobira po novem selinsem redu tudi najemnine. Vodovodna naklada se ima za zdaj plačevati pri mestni blagajnici, posebna instrukcija se bode pozneje izdala. Predlog se vsprejme.

Obč. sv. Hraskey poroča za vodovodni direktorij, da sta prosila Vincencijevo društvo in konvent oo. frančiškanov, naj bi se jim cena za porabo vodovoda znižala. Sklene se, da se jima voda odda po 10 kr. za kub. meter in zahteva odškodovanje za vodomer. S tem bi bila po nasvetu javna seja končana.

Obč. sv. dr. Majaron oglasi se s svojo interpelacijo zaradi grofa Künigla. To interpelacijo smo že priobčili.

Župan Grasselli odgovarja, da mu je izraziti nad tem činom grofa Künigla na najgloblje obžalovanje. Njemu kot načelniku mestnega magistrata ni o tej zadevi nič natančnejega znanega, kakor, kar je izvedel iz časnikov. Kot političnega uradnika pa, kar je grof Künigl, je samo po sebi razumno, da ga bode poklicalo politično oblastvo na odgovor. Iz krogov meščanov odšla je deputacija h gospodu načelniku c. kr. vlade in prosila na pismeno uloženo prošnjo tudi pismenega obvestila, kaj se bode ukrenilo. Župan misli, da bi se mu skoro nemogoče zdelo, da bi političen uradnik, izobražen človek, in to iz višjih slojev, v slovenski deželi tako surove besede izustil. Tu pač sodbe ni treba, stvar če je resnična, se sama ob sebi obsoja.

Obč. sv. dr. Majaron vpraša še jedenkrat, kaj hoče župan storiti, da se preprečijo konflikti.

Župan Grasselli odgovarja, da mu ni znano sredstvo za to, preventivnih pomočkov ni, njemu vsaj neso znani.

Obč. sv. Majaron pravi, da si pridrži predlog za drugi čas, mestni zastop mora zahtevati zadostila.

Obč. sv. dr. Tavčar opomni na izgrede pri Grünovi svečanosti. Takrat bil je on zaradi navadne opazke in kot mestni odbornik obsojen po § 20. ukaza iz l. 1854, zaradi demonstrovanja na 20 gld. Ta paragraf bi pač bolje godil za grofa Künigla in kakor okrajno glavarstvo v njegovem slučaju, bi pač lahko postopal mestni magistrat.

Obč. sv. Hribar vpraša, s čim je opravičen ukaz mestnega magistrata, da se ne sme več prodajati pocinjena lončarska posoda. Misli, da se ti obrtniki po nepotrebnem šikanujejo, in vpraša, s čim je ta ukaz upravičen.

Župan Grasselli odgovori, da je slabo pocinjena lončarska posoda škodljiva zdravju, ako se v nji kuha ali brani kaka stvar, katera ima kisline v sebi. A izključena je od prodaje le taka pocinjena lončarska posoda ki je slabo pocinjena in se torej ne more prepuščati za prodajo iz zdravstvenega ozira. Dobro pocinjena lončarska posoda prodaja se lahko prej kot slej. A izdelovalcem take posode ne gre to v glavo in zato so se obrnili na deželno vlado, naj bi njim dovolila prodajati vsaj še to posodo, kar jo imajo napravljene, potem bodo že boljše izdelavali. A deželna vlada tega iz zdravstvenih ozirrov dovolila ne bode. Sploh pa bode mestni magistrat v kratkem po časnikih objavil, da ni izklu-

čena vsa pocinjena lončarska posoda, nego le zgolj taka, ki je slabo pocinjena in tedaj zdravju škodljiva. — Potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— („Zu einer nationalen Affaire“.) Pod tem čudnim naslovom prinaša današnja „Laibacher Zeitung“ nek odlok, ki ga je izvolila slavna dež. vlada izdati na spomenico, katera se je vročila, kakor smo svoje dni poročali po deputaciji v zadevi grofa Künigla. V tem odloku priznava se, da je vladni praktikant grof Künigl v resnici rabil „scharfe Worte“ proti Slovanom, tolaži se nas pa s tem, da so s temi besedami počaščeni bili le „pravoslavni bosenski Slovani“, in da s tem slovanski narod baje ni razžaljen. — — — Vender pa natančne besede, ki jih je rabil „ostri“ grof Künigl, v tem odloku neso razodete, zakaj, ne vemo, in zato raj ostanemo mi pri poročilu, ki smo ga priobčili v štev. 218 svojega lista, in katero se gotovo iz tehtnih uzrokov popravilo ni, nam je torej vse jedno, kaj si je grof Künigl v dnu svojega plemenitega srca pri teh besedah mislil, mi sodimo le to, kar so njega „ostri“ usta govorila. Mislimo, da se „Laibacher Zeitung“ za danes vsaj ni posrežilo, te zadeve tako pojasniti, kakor smo jo mi. — Kolikor nam znano, dotični krogi z rešilom deželnega predsedstva neso zadovoljni. Afëra Künigl torej še ni končana.

— (Nov slovanski list.) Kakor poroča Puljski „Diritto Croato“ naznanja se za bližnjo bodočnost osnovitev velicega slovanskega glasila, katero bi izhajalo na Dunaji ter zagovarjalo solidarnost med vsemi slovanskimi narodi naše monarhije. Potreba takega časopisa je pač tolika, da iskreno želimo, da bi se obistinilo naznanilo imenovanega lista.

— (Iz Spleta) dobil je „Il Diritto Croato“ dne 8. t. m. telegram, da je državno pravdnništvo proti znanemu iredentovcu dr. Bajamontiju pričelo kazensko preiskavo zaradi hudodelstva goljufije pri poslovanju družbe „Associazione Dalmatica“. Okrajno glavarstvo je ukrenilo, da v zmislu zakona Bajamonti ne sme poslovati kot mestni odbornik, dokler traja preiskava. Ta telegram vzbudil je veliko senzacijo med obč. svetniki in prebivalstvom.

— („Il Diritto Croato.“) Ta od nas že večkrat omenjeni, zares prav marljivo uredovani boritelj za prava Slovanstva, stopil je s 1. oktobrom v tretje leto svojega obstanka. Da mu ni manjkalo nasprotnikov, ki so mu želeli pogina ter so se v tem združevali istotako italijanski kakor tudi nemški listi, je razumljivo. V sovraštvu do Slovanov so vedno jedini in složni. Toplo priporočamo list vsem onim, ki so zmožni italijanščine, da ga podpirajo, ker letna naročnina znaša le 5 gld. 80 kr. Podpirajmo v prvi vrsti prijatelje svoje.

— (V Črešnjevci) pri Slov. Bistrici praznoval je dne 1. t. m. tamošnji g. župnik Gašpar Cenc štiridesetletnico duhovskega stanu.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) daroval je g. magister F. Ferk 50 gld.

— (Na poljedelski in gozdarski razstavi na Dunaji) dobil je poleg že imenovanih razstavljalcev tudi pokojni Fran Kotnik na Vrdu pri Vrhniki za razstavljene lesne proizvode zlato državno svetinjo.

— (Ljubljanskim davkoplačevalcem.) Nekateri hišni posestniki mislijo, da imajo plačati vsled novega selilnega reda domarino (hišni davek) za zadnje četrtletje še le meseca novembra. Temu pa ni tako, ker c. kr. finančno ravnateljstvo na dotično ulogo mestnega magistrata še ni odgovorilo in torej velja še določba, da se mora uplačati zadnja četrtina hišnega davka do uštetega 14. t. m. in se bo moralo vsacemu, kdor plača pozneje, računati tudi zamudne obresti. Isto tako je do 14. t. m. plačati 3. del dohodarine. Pri tej priliki opozarjamo še davkoplačevalce, da je popoldne pri mestni blagajnici in davkariji čas od 3. do 4. ure odmerjen za poslovanje s strankami, ker pozneje morajo uradniki sestaviti dnevni računski sklep ter uknjižiti vse dohodke oziroma troške i. t. d.

— („Pocinjena“ lončenina.) Mestni magistrat nam je poslal nasledno pojasnilo: Mestnega magistrata prepoved prodaje „pocinjene“ lončenine so nekateri napak umeli, nekateri pa morebiti tudi navlašč napak zavijali. Zato se magistratu primerno zdi, pojasniti, da je prepovedana prodaja samo take pocinjene lončenine, katera ne odgovarja zdravstvenim zahtevam, to je take, ki je slabo

pocinjena; dovoljena pa je prodaja pocinjene, ki zdravju ni nevarna, namreč take, v katere osteklenini ali glazuri se kovinski oksidi ali sploh ne nahajajo ali pa vsaj le v taki količini in spojin, da ne morejo škodovati zdravju.

— (Viška in Glinška čitalnica) imela je včeraj zvečer občni zbor, katerega se je udeležilo 36 članov. Predsedoval je g. dr. Jenko. Po njegovem primernem nagovoru bila je volitev in izvoljeni so gg. Jakob Traun predsednikom, Andrej Mesesnel podpredsednikom, Gašper Šušteršič denarničarjem, Ivan Traun tajnikom, Lovro Čamernik knjižničarjem, Andrej Knez ml. Janko Novak in Ivan Jebač in odborniki. Po volitvi bila je prosta zabava, pri kateri je bilo več napitnic na novega predsednika, na odbor in na gospode, ki so sprožili misel, da se napravi čitalnica za Vič in Glince. Čitalnica ima že sedaj 70 udov, pristopilo jih bode pa izvestno še več, ker je zanimanje veliko. Mej člani čitalnice je mnogo dobrih pevcev in ker imajo tudi Viška in Glinška dekleta dobre glasove, sestavil se bode mešani zbor, ki se bode takoj začel učiti in vaditi, da bode pri otvorilni veselici mnogobrojno in častno nastopil.

— (Zadnja italijanska ljudska šola v Dalmaciji,) to je izven glavnega mesta Zadra, kjer se italijanstvo še nekako šopiri, bila je nedavno odstranjena. Bila je to šola v Trogiru. Tako je uztrajnost narodne stranke dosegla, da ima Dalmacija skozi in skozi narodne šole. Kako pa je v nas, v našem večinoma slovanskem Primorju? Kdaj pride tudi nam rešilni dan, po katerem tako hrepenimo?

— (Potrjena je volitev) notarja Mravlake načelnikom in trgovca Ferschniga namestaikom v okrajnem zastopu rogatskem.

— (Okrajna bolniška blagajna Ljubljanska) prejela je v dobi 14 mesecev 17.473 gld. 43½ kr., izdala pa 16.382 gld. 96½ kr., torej je preostalo koncem septembra meseca letos 1090 gld. 47 kr. Troški razdelijo se tako-le: Izplačalo se je bolnikom 7435 gld. 56 kr., zdravnikom in za bolniško kontrolo 2671 gld. 70 kr., za zdravila in druga lečilna sredstva 1456 gld. 17 kr., oskrbovalnih troškov v deželni bolnici 1006 gld. 58 kr., pogrebščine 452 gld., upravnih troškov 3204 gld. 32 kr., raznih troškov 100 gld. 35 kr. in povračil na prispevkih 56 gld. 28 kr. Iz statistike je razvidno, da je obolelo 853 moških in 132 ženskih udov, umrlo pa 25 moških in 6 ženskih udov.

— (V Rožnem dolu pri Mali Nedelji) zbira se že okoli tri tedne na tisoče ljudi, ker previdi neka deklica prihajati vsak dan Lurško Marijo po dvakrat in sicer ob 2. in 5. popoldne. Zadnjo nedeljo bilo je čez tisoč ljudi tam. Mi smo radovedni, kdaj bode temu konec, ker je gotovo, da je vse vkupe zopet le sleparija.

— (Iz Mozirja) se nam piše: Dne 29. m. m. popoldne ob 4. uri začel je goret skedenj posestnika Trenkelna v Žlabru, uro hoda od Mozirja. Ker ni bilo nobenega znamenja, se so udje „Sokola“ sklicali še le tedaj, ko se je videl dim. Izborni disciplini gre hvala, da je bil oddelek Sokolov takoj pripravljen in je že ob ¼ 5 ure v zvezi s že poprej došlo brambo z Rečice začel gasiti, in pred ognjem obvarovati skoro tik pogorelega skednja stoječo žitnico in hišo, obe s slamo kriti. Da je to bilo mogoče pripomogli so: brat načelnik Milan Pelan, kot poveljnik skupno delujočih gasilcev, stražmešter Mozirske žandarmerije in fantje iz okolice, ki so z vsemi močmi pomagali. Škode je okolu 2000 gld., pogorelec ni bil zavarovan.

— (Zavarovanje protinezgodam.) Opozorujemo naše čitatelje na današnji inserat c. kr. pr. zavarovalnice „Avstrijski Phönix“ na Dunaji, ki zavaruje tudi proti telesnemu poškodovanju za zelo nizke premije. Z ozirom na veliko slučajnosti, ki se vsakemu pripetiti zamorejo, smemo to zavarovanje, naj si bode uradniku, trgovcu, posestniku ali zasebniku itd. priporočati, kajti premije so tako nizke, da skoraj ne pridejo v poštev, če se primerjajo v resnici velikim koristim.

— (Vabilo.) „Litijsko pevsko društvo“ priredi v nedeljo, dne 12. t. m. zvečer v g. J. Oblaka prostorih „pevski večer“ z nastopnim vspro redom: 1. Bendl: „Na planine“, moški zbor. 2. Ant. Nedved. „Moja rožica“ čveterospev z bariton-samospevom (g. Ravnika). 3. Heidrich: „Sirota“ s sopran-samospevom (gospica Podkrajšek) s spremljevanjem moškega zbora. 4. H. Volarič: „Izgubljeni cvet“, moški zbor. 5. Anton Ned-

ved: „Oblakom“, mešani čveterospev (gospici Milka in Minka Koblar ter gg. Coclig in P. Černe.) 6. D. Jenko: „Strunam“, moški zbor. 7. P. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešani zbor. 8. Dr. B. Ipavic: „Planinska roža“, moški zbor z bariton-samospevom (g. Badiura.) Začetek ob ½ 8. uri. Podporniki so ustopnine prosti. Za neude 30 kr. za osebo. Vse prijatelje in ljubitelje ubranega petja vabi najljubnejše k obilni udeležbi odbor.

— (Električna razsvetljava na Reki.) Te dni došel je v Reko ogerski ministerski svetnik Ludvig v spremstvu nekaterih višjih železniških uradnikov, da pregleda razna poslopja in ustanovi modalitete za uvedenje električne razsvetljave na novem kolodvoru.

— (Velik parobrod na Reki.) Te dni priplul je v Reško luko jeden izmej največjih trgovskih parobrodov, ki so se dosedaj usidrali v tej luki. Ime mu je „Belgravia“, ter je lastnina trgovske tvrdke v Glasgovo. „Belgravia“ ima dolžino 400 angleških čevljev, ter je obilo preskrbljen z elegantni kabinami in saloni za potnike. Nakrcati more 800 ton. Z Reke odplul bode v Novi Jork.

— (Zaprli) so v Zagrebu krojača Zupančiča s Krškega. Ovadil ga je krčmar Bartolič, kateremu se je ponudil, da mu bode bankovce ponarejal, ako mu da prosto sobo v hiši in za vsak stotak 7 gold. V kratkem bode imel za 4000 gold. ponarejenih bankovcev. Sedaj ima Zupančič prosto sobo, v kateri pa bankovcev ne bode delal.

— (V Bazovici pri Trstu) bode dne 20. t. m. prvi semenj za živino in drugo blago. Ta semenj bode sčasoma mej prvimi v Tržaški okolici in sosednih deželah, zato je bode kazalo udeležiti se ga. Na ta semenj pridejo kupovat vsi Tržaški mesarji in furlanski kravarji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. oktobra. „Wiener-Zeitung“: Profesor na državni gimnaziji v Novem mestu o. Lad. Hrovat povodom svojega umirovljenja odlikovan z zlatim zaslužnim križem s krono.

Berolin 9. oktobra. „Vossische Zeitung“ je s Crispijevim govorom jako nezadovoljna, ker se ni dovolj jasno izrekel za obnovev tripelalijance.

Saragosa 10. oktobra. Katoliški kongres včeraj zaključen. Vsprejel je resolucijo, v kateri protestuje proti svobodi vere in vojaški dolžnosti bogoslovcev ter zahteva obnovo katoliške unije, prepoved nekatoliških šol, nedeljski mir in neomejeno lastninsko pravo cerkve.

Razne vesti.

* (Električno mesto.) Električna se najbolj razširja v Ameriki, povsod se upeljuje v praktično porabo. Sijajen dokaz za to je mesto Scranton pri Filadelfiji. Mesto ima 90.000 prebivalcev, akoravaj je še le 23 let staro, ter zasluži popolnoma ime „električnega mesta“. Vse v njem je električno. Ulice in hiše razsvetljene so električno; vse stroje goni električna moč; vozovi na ulicah imajo vsi električne motorje; telefon in fonograf sta na službo prebivalcem. Scranton je upravo mesto bodočega stoletja, na čegar pragu stojimo, stoletja elektrike.

* (Najglobokejši rudnik.) Najglobokejši rudnik na svetu je najbrž premogovnik v St. André de Poirier na Francoskem, iz katerega se dobi slednje leto 300.000 ton premoga. V premogovnik vodita dve glavni jami, jedna 2952, druga pa 3083 čevljev globoka. Poslednja jama misli se še sedaj poglobiti, tako da bode v kratkem 4000 čevljev globoka. Čudno je pa, da je temperatura v teh jamah redko kedaj nad 19° C., dočim v zlatih rudnikih ob Tihem morju večkrat termometer kaže celo 49° C., dasi so te jame jedva za polovico tako globoke, nego omenjeni francoski premogovnik.

* (Stoletni ženin.) V Rusiji je mnogo starih ljudi. Te dni je v Sachenholu v Kurlandiji umrl 115letni Teodor Freiman. Pokojnik se je udeležil vojne 1812. leta in je bil odlikovan s križcem sv. Jurija. Ko je bil spolnil 100 let, se je peti pot oženil s 17letno deklico, s katero je imel še dvoje otrok. Živel je v ugodnih razmerah in se pripoveduje o njem, da je slednji dan, predno je šel spat, spil steklenico konjaka.

* (Pleme lažnikov.) Italijanski potnik Borelli pripoveduje, da živi v Abesiniji neko pleme, ki zmatra laž za glavno dolžnost. Posebno kralju temu plemenu je velik lažnik. Rekel je Borelliju: „Mi lažemo, mi smo lažniki. Naši očetje in naši dedje so lagali, zato je moremo tudi mi lagati. Zakaj pa ti ne lažeš? Najbrž nemaš nobene fantazije. Kdor hoče pri nas postati kralj, mora dobro lagati.“

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (55—13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrť leta gld. 1.15.

Loterijsne srečke 8. oktobra.
V Pragi: 39, 26, 32, 87, 22.

Tuji:
9. oktobra.
Pri **Malič:** Jordan, Frankl, Kaubek, Pokorny z Dunaja. — Schröder, Cioran iz Trsta. — Ertl iz Budim-pešte. — Pučnik iz Kranja. — Ziman iz Grada. — Sauer iz Velike Kaniže. — Jakovic iz Krnova.
Pri **Sionu:** Ratay, Eisler, Brendler z Dunaja. — FZM. baron Pürcker iz Grada. — Pl. Wirkner iz Budim-pešte. — Sonenberg iz Dombovara. — Chiarussini iz No-vegamesta.
Pri **bavarskem dvoru:** Hönigman iz Grada. — Ranzinger iz Kočevja. — Kaltschmid iz Opatije.
Pri **južnem kolodvoru:** Stampfer iz Celovca. — Mateljan, Bertelich, Stupan z Reke. — Lustig z Dunaja. — Haller iz Dunajskega Novegamesta. — Klinkow iz Be-rolina.

Umrli so v Ljubljani:
9. oktobra: Alojzij Rus, dijak, 15 let, Salendrove ulice št. 6, za legarjem. — Jožef Ogrič, prisiljenec, 39 let, Poljanski nasip št. 50, je naglo umrl.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. okt.	7. zjutraj	742.9 mm.	4.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	742.2 mm.	13.1° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	744.6 mm.	6.8° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 8.1°, za 4.4° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. oktobra 1890.

	Bankovcev v prometu	451,091,000 gld.	(+ 4,916,000 gld.)
	Zaklad v gotovini	245,432,000	(— 300,000)
	Portfelj	188,992,000	(+ 3,828,000)
	Lombard	26,245,000	(+ 1,639,000)
	Od bankovcev v prometu je davku podvrženih	656,000 gld.	

Dunajska borza

dné 10. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.90	88.60
Srebrna renta	88.90	88.80
Zlata renta	107.75	108.—
5% marcna renta	101.70	101.40
Akcije narodne banke	985.—	989.—
Kreditne akcije	309.50	308.60
London	11.10	11.15
Srebro	—	—
Napol.	9.09	9.11
C. kr. cekini	5.44	5.43
Nemške marke	56.50	56.57 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	—	102
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	114
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	225

Bolesti polni javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem jako otožno vest o smrti našega presrečno ljubljene sina in brata

ALOJZIJA RUSA

realčnega učenca

kateri je po kratkej bolezni, prejemši svete zakramente za umirajoče, danes popoldne ob 4. uri, v svojem 14. letu, preselil se na oni boljši svet. Pogreb bode v soboto dne 11. t. m. popoldne ob 3. uri iz mrtvašnice pri sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani in v farni cerkvi v Šmariji.

V Ljubljani, dne 9. oktobra 1890.

(765)

Žalujoci ostali.

Pisar

z lepo pisavo, poštenega obnašanja, ki je v notarski pi-sarni že služboval in je več vseh notarskih del, **vsprejme se za notarsko pisarno na Gorenjskem.** Plača po zmožnosti do 40 gld. na mesec.

Pismene ponudbe s svedočami pošiljajo naj se upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(760—1)

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem **prevzela sama**

gostilnico

v lastni hiši, Vegove ulice št. 10,

in se priporočam za mnogobrojni obisk z zagotovi-lom, da bode vedno dobro postreženo s **pristnimi** **pijčami** in **svežimi jedmi**.

(763)

Josipina Lokar.

VIZITNICE

priporočam

„Narodna Tiskarna“.

Zagotovljena eksistenca za začetnike!

Lahko se prevzame!

Prostovoljna dražba.

V ponedeljek dne 13. oktobra t. l. dopoldne od 9. do 12. ure **proda se vsa zaloga**, obstoječa iz

igrač, drobnega in galanterijskega blaga

ali vkupe ali pa tudi v več delih za polovico nakupne cene. Kateri želé kupiti, se vabijo, da se dražbe udeležé.

Tudi se lahko popolnoma **opravljena prodajalnica** za nadaljevanje trgovine v **najem vzame.**

(753—2)

Na Ptuj, v Sv. Florijana ulicah št. 2.

Najboljše mesto in majhna najemnina!

Majhna konkurenca!

C. kr. priv. zavarovalna družba

„AVSTRIJSKI PHÖNIX“

na Dunaji

zavaruje

proti telesnemu poškodovanju

vsake vrste, naj se primeri **nezgoda** v službi, pri svojih opravkih ali pa tudi izven službe in razven svojih navadnih opravkov, na potovanji, vožnji, lovu, kakem napadu i. t. d. i. t. d., in sicer:

- V slučaju smrti (do 62.500 gld.) izplača se takoj cela zavarovana svota, če poškodovani tudi še le v jednem letu na naslednjih umrje.
- V slučaju invaliditete (do 100.000 gld.) se pa plačuje desmrtina renta zavarovane svote od 6% do 17% po starosti poškodovanega ali pa tudi namesto rente dotični kapital.
- Za manjša poškodovanja se lahko zavaruje od 1 gld. do 37 gld. 50 kr. na dan. Ako se je le najmanjše poškodovanje pripetilo, dobi poško-dovani od dneva, ko se je pričel vračati, do 200 dni v letu za vsaki dan celo dnevno zavarovalnino, in sicer neodvisno od in razven slučajev pod I. in II., akoravno je še svoje posle lahko opravljal.

Naša zavarovalnica ima najnižje tarife in priznava od-škodnino tudi za najmanjše poškodovanje.

- Plačali bi n. pr. duhovniki, odvetniki, notarji, uradniki, trgovci i. t. d.
- za slučaj smrti za 10.000 gld. 4 gld. — kr.
 - „ „ invaliditete „ 10.000 „ 6 „ — „
- vkup torej za 20.000 gld. 10 gld. — kr. na leto.

III. za vsaki goldinar dnevne odškodnine v času bolezni pa 1 gld. 10 kr. na leto.

Pojasnila podaja in oglašila franco pošilja (762—1)

glavni zastop v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 3.

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobiček

50.000

gold. vrednosti.

(699—21)

Žrebanje že 30. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ji.**